

at fra Efteraaret indtil nu have vi ikke fra det ærede Medlem i Udvalget hørt noget eneste Ord undtagen om Sukker; hver Gang der har været Tale om Brændevin, har han talt om Sukker. Han har virkelig faaet Leilighed til at sige Alt, hvad han vil, og vi have — det har i alt Fald jeg og sikkert ogsaa de andre Medlemmer af Udvalget — mange Gange og i rigeligt Maal hørt en fylldig Udvikling fra det ærede Medlem, saa vi have sandelig ikke været uden Instruktion fra det ærede Medlems Side. Han ønsker kun een Dag, „een eneste Dag til, saa skulde jeg omvende hele Udvalget“ — ja, jeg veed virkelig ikke, om det kunde lykkes ham; men i hvert Tilfælde glæder jeg mig ved, at det ærede Medlem, siden han ikke er tilfreds med den Leilighed, han har haft i Udvalget til at udvikle sin Anskuelse, saa har han den rigeste Leilighed til det her, og han har gjort det, forekommer det os, saa fylldig, at vi kun kunne paafstjonne det, og med en Varme, som jeg er langt fra at undertjende, og som altid tiltaler mig, naar jeg ser, at det er en Hjertesag for Vedkommende. Men det er egentlig ogsaa kun en Hjertesag, Mere bliver det ikke for mig, og det er virkelig ikke noget Argument i, hvad det ærede Medlem fremsatte, det er egentlig hele Sagen. Jeg kan ikke unblade at gaa noget dybere ind paa det ærede Medlems Betragtninger, ligesom ogsaa paa, hvad der fremkom fra den sidste ærede Taler, hvorimod jeg ikke behøver at gaa videre ind paa de Betragtninger, der fremkom fra det ærede Medlem for Maribo Amts Ben Valgtreds (Sohansen), der antog, at en Maistold vilde bringe vort Byg til at stige i Pris i Udlandet, og ikke kunde indse, at en forøget Indførsel af St. Croix Sukker maatte formindste Afsetningen af vort indenlandske Roesukker og blive en farlig Konkurrent til det paa vort Marked. Jeg tror ikke, jeg behøver at indlade mig nærmere med dette ærede Medlem. Jeg har den Betragtning, at det er uheldigt for Danmark, at vi have en Roesukkerindustri, fremdrevet paa den Maade, som det er flet. Det er flet under gunstige Konjunkturer, men man har ikke, hverken fra den Side, som fremdrev den, ei heller fra den Side, som lod sig fremdrive, taget med i Betragtning, at disse Konjunkturer, under hvilke de alene kunne trives, kun vare forbigaaende gunstige Konjunkturer, som ikke vedvarende kunde bestaa. Den Industri er fremdrevet med Kunst her i Danmark fra det Selskabs Side, som er os vel bekendt, og som det ærede Medlem ogsaa nævnedes: De danske Sukkerfabriker. Jeg har selv i den Egn, hvor jeg hører hjemme, set, med hvilken Iver

Sagen blev drevet frem for 3—4 Aar siden, hvorledes der blev udsendt Agenter for at bearbejde Folk til at dyrke Roer og tegne sig for et vist Antal Tønder Land at dyrke Roer paa til Bedste for Fabrikken, man agtede at oprette i Slagelse-Egnen. Man havde faaet et betydeligt Antal Tdr. Land tegnet, og det stod lige paa Nippet til, at denne Fabrik vilde blive anlagt, men saa kom Sukkerkrisen — til Lykke siger jeg, for denne Egn, thi ellers havde den jo været inddraget i de ugunstige Konjunkturer, uden en Gang at have nydt Godt af de gunstige i Forveien. Det ærede Medlem har vist ogsaa fra sin Egn en bestemt Erfaring i saa Henseende; thi det er vel bekendt, at affurat det Samme var Tilfældet i det sydlige Falster, hvor Selskabet „De danske Sukkerfabriker“ havde foranlediget Oprettelsen af en Fabrik eller indgaaet Kontrakter med en Mængde Landmænd om at dyrke Sukkerroer, og da saa sig nødsaget til at unddrage sig Opfyldelsen af disse Kontrakter, dengang Krisen kom. De Fabriker, som nu ere anlagte, have naturligvis en vanskelig Stilling, fordi de ikke have forudset denne Krise, og jærlig gjaelder dette om Andelsfabrikken ved Nykjøbing p. F. Jeg maa sige, at jeg kan godt have ondt af denne Fabrik; den blev netop anlagt paa det samme ugunstige Tidspunkt, som jeg nævnedes — var Krisen kommet et halvt Aar tidligere, var den ikke bleven anlagt, det tror jeg, det ærede Medlem vil give mig fudstændig Ret i — og der blev tillige begaaet den Feil ved Anlæget af denne Fabrik, at den ikke var beregnet paa Sukkerraffinaderi, uden hvilket en Sukkerfabrik ikke kan faae Andel i den direkte Beskyttelse, som Roesukkeravlens her i Landet nyder, naar det træder i Forbindelse med det stærkt beskyttede Raffinaderi. Nu er Andelsfabrikken ved Nykjøbing nødt til at udføre eller sælge her i Landet eller i Udlandet sit Raaproduct; den naaer kun til at producere Raaproduct, og det er ganske sikkert uheldigt, naar den har gjort den Beregning, at den skulde faae 14—15 Dre for sin Gaft, saa ikke at faae mere end omtrent $\frac{2}{3}$ deraf. Det gjør selvfølgelig, at en saadan Fabrik er ugunstig stillet. Men er der for en enkelt Fabrik forselede Speculations Skyld Narjag til af den Grund at forandre Lovgivningen? Det er i Virkeligheden Spørgsmaalet. De danske Sukkerfabriker have i en Række af Aar haft saa stort Udbytte, at de have kunnet give 10 pCt. af Aaret til deres Aktionærer, og det har været udbetalt. Nu ere de ugunstige Narjager indtraadte for dem. Det tror jeg ikke, man har Narjag til at